

Sygn. akt: I C 461/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Drygas
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Wojciechowska-Stasik

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015r. w Jarocinie

na rozprawie sprawy:

z powództwa J. R.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. R. kwotę 9.432,81 zł (dziewięć tysięcy czterysta trzydzieści dwa złote 81/100) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 9.082,81 zł od dnia 17 marca 2014r. do dnia zapłaty

- od kwoty 350,00 zł od dnia 25 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.779,05 zł (dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt dziewięć złotych 05/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jarocinie kwotę 589,43 zł (pięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych 43/100) tytułem wydatków.

SSR M. Drygas

Sygn. akt I C 461/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 czerwca 2014r. powód J. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. kwoty 8 253,14 zł wraz z ustawowymi od kwoty 7 903,14 zł od dnia 17 marca 2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 350 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód podniósł, iż w dniu 12 lutego 2014r. doszło do kolizji drogowej, której sprawcą był podmiot posiadający zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskutek powyższego, uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki P.

(...) nr rej. (...). W dniu 13 grudnia 2014r. została zgłoszona pozwanemu szkoda. Pozwany dokonał oględzin pojazdu, sporządził zaniżony kosztorys naprawy przyjmując do wyceny średnie ceny nieodpowiadające rynkowym i wydał decyzję przyznając łącznie powodowi kwotę 6 499,18 zł. Sporządzony na zlecenie powoda kosztorys naprawy wskazał, że koszt naprawy pojazdu wyliczony przy zastosowaniu odpowiednich dla tego pojazdu części i kosztów robocizny wynosić powinien 14 402,32 zł. Ponadto uzasadnione jest roszczenie o zwrot poniesionego kosztu sporządzenia kalkulacji naprawy – kosztorysu w wysokości 350 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany oświadczył, iż gotów jest zawrzeć w sprawie ugodę, dopłacając kwotę 7 800 zł bez odsetek ustawowych oraz połowę kosztów procesu. Pozwany przyznał, że ponosi co do zasady odpowiedzialność cywilną za szkodę, jakiej doznał powód, przyznał również, iż wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 6 499,18 zł brutto.

W piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2015r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 1 179,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 marca 2014r. do dnia zapłaty, w związku z czym dochodzi od pozwanego kwoty 9 432,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 9 082,81 zł od dnia 17 marca 2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 350 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podniósł, iż rozszerzył powództwo w związku z ustaleniami biegłego, iż wysokość należnego odszkodowania winna wynosić 15 581,99 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2014r. w K. kierujący pojazdem F. (...), ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, uderzył w stojący pojazd powoda marki P. (...) nr rej. (...), który następnie uderzył w słup. W 13 lutego 2014r. powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi. Pismem datowanym na dzień 7 marca 2014r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 6 499,18 zł.

Dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej, pismo pozwanego z dnia 7 marca 2014r. – dokumenty w aktach szkodowych

Powód w postępowaniu likwidacyjnym prowadzonym przez ubezpieczyciela reprezentowany był przez pełnomocnika, który zlecił wykonanie kosztorysu. Koszt pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym oraz kalkulacji szkody wyniósł 350 zł netto.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 8

Koszt przywrócenia pojazdu marki P. (...) nr rej. (...) do stanu sprzed szkody według cen części oryginalnych wynosi 15 581,99 zł netto, natomiast według cen zamienników 14 047,93 zł netto. Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 16 000 zł netto.

Dowód: opinie biegłego M. O. – k. 59-76, 107-109

Tylko zastosowanie części oryginalnych producenta oraz zalecanej technologii naprawy producenta gwarantuje przywrócenie pełnej sprawności technicznej pojazdu, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji z dnia 12 lutego 2014r. Zastosowanie w/w części oraz zalecanej technologii naprawy gwarantuje przywrócenie walorów użytkowych pojazdu, bezpieczeństwa użytkowania oraz wartości pojazdu, zastosowanie do naprawy uszkodzeń części zamiennych o porównywalnej jakości, których producent zaświadczył, że są one tej samej jakości co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych będzie miało wpływ na obniżenie walorów użytkowych pojazdu, bezpieczeństwa użytkowania i jego wartości. Części te odbiegają w mniejszym lub większym stopniu walorami estetycznymi, użytkowymi oraz trwałością od części zamiennych oryginalnych. Są często wykonywane z innego materiału, a jedynie ich cechy finalne i sposób oddziaływania z innymi częściami bywa porównywalny lub dorównuje częściom oryginalnym. O „porównywalności” części zamiennych decyduje tylko dokument zwany oświadczeniem producenta lub dystrybutora części. Z częściami zamiennymi o porównywalnej jakości występują

mniejsze lub większe problemy podczas ich montażu (problemy wynikają m.in., z niedokładności w wykonaniu otworów montażowych, niedokładności kształtów i wymiarów). Żadna ze stron nie przedstawiła wystarczających dowodów mogących podważyć założenie, że wskazany pojazd w dniu kolizji posiadał zamontowane wyłącznie części oryginalne producenta i takie też uległy uszkodzeniu w wyniku kolizji.

Dowód: opinia biegłego K. P. – k. 184-186

Ustalając przedmiotowy stan faktyczny Sąd oparł się w zakresie ustalenia kosztów niezbędnych do naprawy pojazdu powoda na opinii biegłego M. O., a w zakresie celowości użycia określonego rodzaju części zamiennych i technologii naprawy na opinii biegłego K. P.. Sporządzone przez biegłych opinie są w zakresie przyjętym przez Sąd przydatne dla rozpoznania sprawy, gdyż w sposób jasny i zrozumiały odpowiadają na postawione pytania. Podnoszone przez pozwanego zarzuty wobec opinii biegłego M. O. są niezasadne. Przepis art. 363 § 2 k.c. stanowi, że wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. Przepis ten dopuszcza co prawda również możliwość określenia wielkości odszkodowania według cen z innej chwili niż data ustalania odszkodowania, jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, jednakże w realiach rozpoznawanej sprawy nie zachodziły żadne szczególne okoliczności uzasadniające odejście od zasady ustalania odszkodowania według cen z innej chwili niż data wyrokowania, w szczególności na wystąpienie takich okoliczności nie powoływał się sam pozwany. W tej sytuacji biegły zasadnie przyjął ceny z daty ustalania wysokości szkody, a nie z daty jej powstania. Tym samym opierając się na kalkulacji z listopada 2014r. biegły zasadnie uwzględnił wymianę wiązki kabli.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 822 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował, iż są spełnione co do zasady wszelkie przesłanki odpowiedzialności sprawcy za uszkodzenia pojazdu powoda na skutek zdarzenia z dnia 12 lutego 2014r. oraz w konsekwencji - wobec zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – także zakładu ubezpieczeń. Sporna natomiast była wysokość poniesionej szkody.

Posiadacz pojazdu mechanicznego lub odpowiadający w jego miejsce zakład ubezpieczeń jest zobowiązany zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany zmierzający do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego samochodu jest uprawniony do użycia przy jego naprawie oryginalnych części zakupionych w autoryzowanym serwisie samochodowym. Naprawa w takim wariantcie zapewnia bowiem w sposób bezsporny przywrócenie samochodu do stanu sprzed wypadku, w szczególności jeśli uprzednio w samochodzie zainstalowane były elementy oryginalne (por. wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2002 r. sygn. akt I CKN 1466/99, publ. OSCN 2003/5/64). Pogląd powyższy znajduje wsparcie w stanowisku biegłego sądowego, zgodnie z którym, tylko naprawa przedmiotowego pojazdu przy użyciu części oryginalnych pozwoli na pełne przywrócenie pojazdu powoda do stanu sprzed szkody. Jest to na gruncie przedmiotowej sprawy stanowisko zasadne, gdyż pozwany nie wykazał, by w uszkodzonym pojeździe uległy uszkodzeniu części nieoryginalne.

Powodowi przysługuje również zwrot kosztów poniesionych na etapie postępowania likwidacyjnego w związku z udzieloną jej wówczas pomocą prawną, a także wykonaną kalkulacją szkody. Jak wynika z przedłożonej faktury VAT, po stronie powoda powstał obowiązek zapłaty kwoty z niej wynikającej. Pojęcie zaś straty w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. obejmuje także wymagalne zobowiązanie poszkodowanego wobec osoby trzeciej (por. uchwała SN z dnia 10 lipca 2008r. III CZP 62/08). Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (uchwała SN z dnia 18 maja

2004r. III CZP 24/04, publ. OSNC 2005/7-8/11). Ponadto koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędną kwalifikację zawodową, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Uzależnione jest to między innymi od tego, czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne (por. uchwała SN z dnia 13 marca 2012r. III CZP 75/11). W ocenie Sądu, pozwany znacznie zaniżając wysokość przyznanego odszkodowania doprowadził do sytuacji, gdy zasadne było zwrócenie się do prawnika oraz rzeczoznawcy celem ustalenia rzeczywistych kosztów naprawy, co z kolei dało podstawę do wystąpienia z przedmiotowym powództwem.

Reasumując, szkoda związana z uszkodzeniem pojazdu wyniosła kwotę 15 581,99 zł oraz dochodzoną przez powoda kwotę 350 zł z tytułu kosztów porady prawnej i ekspertyzy przed wytoczeniem powództwa, łącznie 15 931,99 zł. Pozwany zapłacił przed wszczęciem procesu 6 499,18 zł. Do dopłaty pozostawała zatem kwota 9 432,81 zł. zł, którą Sąd zasądził w punkcie 1 wyroku

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Stosownie do treści art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel odpowiadający za sprawcę wypadku komunikacyjnego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia na rzecz poszkodowanego w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód zgłosił szkodę w dniu 13 lutego 2014r., zatem odsetki należą się w części dotyczącej odszkodowania za szkodę w pojeździe od dnia 17 marca 2014r. W odniesieniu natomiast do kwoty 350 zł, powód nie wykazał, by wzywał pozwanego przed wytoczeniem powództwa do jej zapłaty. Stąd zasadnym było, kierując się wyżej wskazanymi regułami, przyznanie odsetek po upływie miesiąca od dnia doręczenia odpisu pozwu, z którego pozwany dowiedział się o tym składniku odszkodowania, to jest od dnia 25 sierpnia 2014r. W zakresie odsetek za okres wcześniejszy powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Z uwagi zaś na fakt, iż powód wygrał sprawę w przeważającej części, Sąd zasądził na jego rzecz na podstawie art. 100 k.p.c. zwrot całości poniesionych przez kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę złożyła się opłata od pozwu w łącznej wysokości 472 zł (413 zł + 59 zł), zwrot wykorzystanej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 1 090,05 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 1 200 zł, a także 17 zł tytułem opłaty skarbowej do pełnomocnictwa. W odniesieniu do nieuiszczonych kosztów sądowych związanych z kosztami opinii biegłego w wysokości 589,43 zł wydatkowanych tymczasowo przez Skarb Państwa, Sąd nakazał pobrać je od pozwanego i to na podstawie art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r, poz. 1025 ze zm.) i w związku z art. 100 k.p.c.

M.Drygas